

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-11173/16-33

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a), § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-11173/16-17 ze dne 2. ledna 2017 se zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

(1) Rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále „Úřad“) čj. UOOU-11173/16-17 ze dne 2. ledna 2017 byl pan XXXXXX narozený dne XXXXXX, bytem XXXXX (dále „obviněný“) uznán vinným ze spáchání přestupků podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů ve formě nedbalostního zavinění, kterých se měl dopustit jako člen přípravného výboru v souvislosti s doplněním návrhu na registraci náboženské společnosti XXXXXX, doručeným dne 30. listopadu 2015 Ministerstvu kultury, a to tím, že:

- I. zpracovával nepřesné osobní údaje XXXXXX v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození a podpis, a XXXXXX v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, rodné číslo a podpis, uvedeny na podpisových arších č. 8 a 9, neboť se nejednalo o osoby hlásící se k náboženské společnosti XXXXX, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce zpracovávat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem, a je-li to nezbytné, osobní údaje aktualizovat,
- II. shromažďoval osobní údaje XXXXXX v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození a podpis, a XXXXXX v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, rodné číslo a podpis, nikoli otevřeně, resp. pod záminkou jiného účelu, než byl prezentován subjektu údajů, neboť nebyly osobami hlásícími se k náboženské společnosti XXXXXX, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce shromažďovat osobní údaje pouze otevřeně, neshromažďovat osobní údaje pod záminkou jiného účelu nebo jiné činnosti,
- III. nedostatečně informoval subjekty údajů (XXXXXX a XXXXXX) o tom, že poskytnutím svých osobních údajů a podepsáním podpisového archu se stanou osobami hlásícími se k náboženské společnosti XXXXXX a po registraci jejími členy,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce při shromažďování osobních údajů informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy. Správce musí subjekt údajů informovat o jeho právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21,

čímž spáchal v bodě I. přestupek podle § 44 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával nepřesné osobní údaje, v bodě II. přestupek podle § 44 odst. 2 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu a v bodě III. přestupek podle § 44 odst. 2 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neposkytl subjektu údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem, a proto byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč.

(2) Rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-11173/16-17 ze dne 2. ledna 2017 následně potvrzené rozhodnutím předsedkyně Úřadu čj. UOOU-11173/16-23 ze dne 7. března 2017 ovšem obviněný napadl správní žalobou. Na jejím základě pak Městský soud v Praze svým rozsudkem čj. 2A 53/2017-31 ze dne 30. března 2021 (dále „rozsudek“) rozhodnutí předsedkyně Úřadu čj. UOOU-11173/16-23 ze dne 7. března 2017 zrušil věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

(3) Jak bylo uvedeno v odůvodnění rozsudku, postupem Úřadu bylo obviněnému odepřeno právo vyslýchat a dát vyslýchat svědky proti sobě, konkrétně XXXXXX a XXXXXX. Sdělení těchto dvou osob (ať už písemná, nebo ústní) byla klíčovými podklady pro vydání napadených rozhodnutí a představovala důkazy, na nichž Úřad založil svůj závěr o tom, že se obviněný dopustil jemu vytýkaných přestupků, a přitom v rámci přestupkového řízení neměl možnost vyslýchat nebo dát vyslýchat tyto osoby, a tím uplatnit svoje právo zaručené čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V této souvislosti pak bylo odkázáno na příslušnou judikaturu, především na rozsudek Městského soudu v Praze 5 A 97/2014-52 ze dne 23. listopadu 2018 podle něhož:

„Ačkoli se na první pohled může jevit nepodstatné, zda určitá osoba vypoví určité skutečnosti při kontrole bez procesního postavení, nebo v rámci správního řízení jako svědek, rozdíl je kruciólní. V procesním postavení svědka je osoba předně povinna vypovídat pravdu a nic nezamlčet (§ 55 odst. 1 správního řádu), a to pod hrozbou sankce [§ 2 odst. 2 písm. e) a 3 písm. e) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích; dříve § 21 odst. 1 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích]. Dále je správní orgán povinen poskytnout svědkovi poučení o jeho právech a povinnostech (§ 55 odst. 5 správního řádu) a respektovat zákonné případy, kdy výslech není možný. Nakonec o výslechu svědka musí být informován účastník řízení, kterému musí být umožněno se výslechu aktivně účastnit (§ 51 odst. 2 správního řádu), tedy zejména mít možnost dbát na zákonnost průběhu úkonu a pokládat svědkovi otázky. Uvedený výčet je pouze demonstrativní, ale je dostačující k tomu, aby ilustroval rozdíl v procesním postavení svědka od osoby jednající se správním orgánem v rámci kontroly. Zvláště v případě správních řízení týkajících se správního trestání, kdy platí v zásadě stejný standard ochrany práv obviněného jako v trestním řízení, bylo nutné jednotlivé svědky řádně vyslechnout a umožnit žalobci se těchto úkonu aktivně účastnit [čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod].“

Jak XXXXXX, tak i XXXXXX tudíž měly být řádně vyslechnuty v rámci přestupkového řízení v postavení svědkyň s tím, že obviněnému měla být umožněna účast na takovém ústním

jednání, kde měl mít možnost klást svědkyním (ať už přímo, nebo prostřednictvím svého zmocněnce) otázky. Nepostačovala pak písemná či ústní sdělení těchto osob učiněná v průběhu kontroly prováděné Úřadem.

II. Posouzení odvolacím orgánem

(4) Úřad je názorem Městského soudu v Praze vysloveným v rámci rozsudku vázán (viz § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

(5) Dále je třeba připomenout, že odvolací orgán s ohledem na ustanovení § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., jelikož by obviněnému hrozila újma z důvodu ztráty možnosti uplatnit opravný prostředek, není legitimován k tomu, aby ve věci rozhodl tak, že by rozhodnutí správního orgánu prvního stupně čj. UOOU-11173/16-17 ze dne 2. ledna 2017 bylo změněno v souladu s požadavky rozsudku.

(6) Z uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

(7) V následujícím řízení by proto správní orgán prvního stupně měl konat v souladu s požadavky rozsudku, tedy především provést výslech XXXXXX a XXXXXX tak, aby byla respektována práva obviněného. Zároveň však bude nutno posoudit, zda odpovědnost za přestupek již nezanikla, zejména zda je předmětné jednání přestupkem i podle stávající právní úpravy, představované především nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „obecné nařízení“) a zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Konkrétněji řečeno, bude nutno především posoudit, zda předmětné jednání představuje porušení ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. a) a d) obecného nařízení zakotvujících povinnost zákonnosti, korektnosti, transparentnosti a přesnosti a porušení čl. 13 obecného nařízení zakotvujícího právo subjektu údajů na informace, a tedy zda je předmětné jednání přestupkem podle § 62 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 110/2019 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 28. května 2021

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)